

РЕШЕНИЕ

№ 32890

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8176** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. Л. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение от 20.05.2025г. постановено по нахд №504 по описа на СРС за 2024г., с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ на отдел ПП-СДВР, с което на Н. е наложената от 100лв. по чл.189, ал.4 вр. вр. с ал.1, т.3 за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП С решението касаторът е осъден и да заплати на СДВР разноси от 100лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно да бъде отменено. На първо място се визира, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения, изразяващи се в това, че ЕФ е издаден повече от 6 месеца след като е извършено нарушението. Същото е извършено 2 години и 9 месеца преди съставянето на фиша. Това е изисквало служебно да се прекрати производството, поради изтичане на давностния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН. Оспорва се и присъждането на юрисконсултско възнаграждение. С оглед изложеното се моли да се отмени решението и вместо него да се уважи жалбата като се отмени електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът не се явява и представлява.

Ответникът депозира писмени бележки, с които моли да се отхвърли касационната жалба.

Претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП –дава заключение, че касационната жалба е основателна, доколкото е настъпила давността от 4,5г. за административно-наказателно преследване.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна, но не по наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС е приел, че ЕФ е издаден от компетентен орган, в производство без процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон. СРС е приел за безспорно, че на 24.02.2021г. в 11,16ч. в [населено място] по бул. А. Й. срещу зала Арена касаторката като вода на л.а. с [рег.номер на МПС] е превишила скоростта за движение в населено място от 50км.в час като е шофирала с 78 км. в час или с 28 км. превишение. Правилно е установено е, че деянието представлява нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, поради което е наложено наказание глоба от 100лв. по чл.182, ал.1 т.3 от ЗДвП.

СРС не е споделил доводите за наличие на процесуални нарушения, изразяващи се в това, че са минали повече от 6 месеца между извършване на деянието и издаването на ЕФ. В тази връзка правилно СРС е визирал, че трябва да се прави разграничение между момента на установяване на деянието и момента на връчване на фиша, от който последен момент тече и срока за оспорването му. Касационният състав напълно споделя мотивите на СРС, към които препраща на основание чл.221, ал.2 пр.2-ро от АПК.

Въпреки изложеното към настоящия момент е изтекла абсолютната давност. Изложеното е така, защото съгласно разпоредбата на чл.11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Такъв неуреден въпрос е този за давността, поради което субсидиарно приложение намират разпоредбите на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. ал. 3 НК. В този аспект се прави извода, когато се предвижда наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, наказателното преследване се погасява с изтичането на четири години и шест месеца давностен срок, считано от датата на извършване на нарушението. С изтичането на този срок се погасява административно - наказателната отговорност на нарушителя поради изтекла абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. с чл. 11 ЗАНН.

Изложеното налага отмяна на решението на СРС,/ към който момент на постановяване на решението не е била изтекла абсолютната давност/ и на НП на посоченото основание вкл. в частта за юрк.възнаграждение.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 20.05.2025г. постановено по нахд №504 по описа на СРС за 2024г. в цялост

Вместо него ОТМЕНЯ електронен фиш /ЕФ/ №4541803 на отдел ПП-СДВР, с който на Н. Н. е наложената от 100лв. по чл.189, ал.4 вр. вр. с ал.1, т.3 за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.